

saaledes at der for de enkelte Juldmægtiges, Assistenters og Budes Lønninger er sat bestemte Summer. Man har i Udvalget fundet, at Summen er for høi. Paa den anden Side har man ikke villet afstære Muligheden af en Fordeling, hvorigennem Ministeriet bliver i Stand til at give de Juldmægtige, der skulle ansættes i Kontoret, en noget højere Løn end Assistentlønninger, forsaavidt det kunde være nødvendigt for at skaffe de dertil egnede Kræfter til Juldmægtigpladserne. Man har ment at kunne ordne dette ved blot at nedfætte Summen med 1,000 Kr. og saa forøvrigt overlade dens Fordeling til Ministeriet. Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 47, da er det maatte noget vanskeliggere at forstaa for ærede Medlemmer. Sagen forholder sig saaledes: Den nuværende Bevilling til Sundhedskollegiet er forhøiet af to Grunde, dels for at gjøre det muligt for Kollegiet at udgive sin Larsberetning uden Underbalance, dels fordi man ønsker at overføre til Kollegiet en vis Virksomhed, der hidligere har ligget under Lægeforeningen. En Forhøielse af Kollegiets Kontorhold i Forbindelse dermed har man fra Udvalgets Side ikke fundet Anledning til at gaa ind paa, saalænge de nuværende Forhold bestaa. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind herpaa, men det er en bekjendt Sag, at der ikke er nogen stor Begeistring for Sundhedskollegiets Virksomhed paa alle dets Omraader, ganske særlig ikke med Hensyn til Apothekervæsenet. Derimod er man gaaet ind paa at imødekomme Fordringen om en Forhøielse til Udgivelsen af Larsberetningen, dog kun forsaavidt det var nødvendigt for at fikke mod Underbalance. Dertil maa imidlertid 2000 Kr. anses for tilstrækkeligt efter de Oplysninger, vi have modtaget, og en Nedfættelse paa 2,000 Kr. af Forslaget om 4,000 Kr. vil altsaa kunne finde Sted under Forudsætning af, at Kollegiet desuden vedblivende erholder de 600 Kr., det hidtil har faaet til Hjælp til Udgivelsen under Kontoen: Andre Udgifter. Deraf følger imidlertid, at Kontoen: Andre Udgifter maa omfatte dels disse 600 Kr., som efter Ministeriets Forslag falde bort, og dels de 250 Kr., som ere en Følge af den Overførelse, jeg for omtalte. Denne Konto skulde herefter forhøies med 850 Kr., men da Ministeriet selv afrunder Nedfættelsen til 800 Kr., have vi ment at maatte indskrænke os til at foreslaa den dertil svarende Forhøielse, altsaa af 800 Kr.

Vædringsforslag under Nr. 48 er en Gjentagelse af tidligere fremsatte Vædringsforslag, som Thinget altid har vedtaget, hvorigennem det fastholdes, at Hjælpen til Syge-

pleieforeninger begrænses til Uddaanelse af Sygepleierster, men ikke udstrækkes til Ansættelse af Sygepleierster, fordi man ikke ønsker at komme ind paa en Begunstigelse af bestaaende Sygepleieinstitutioner, som man frygter vilde blive begunstigede i en ensidig Retning.

Der findes paa § 20 ikke Mere, som jeg behøver at omtale, Vædringsforslagene vedrørende. Jeg skal derfor endnu blot gjøre opmærksom paa de to Samraad, som findes omtalte i Betænkningen. Det ene vedrører Uniformeringen for Assistenten under Fabrikinspektionen, og det andet vedrører Kasseundersøgelsen her i Landet. Med Hensyn til Kasseundersøgelsen har der, særlig med Hensyn til den sidst stedfundne Skibstedste Underbalance, været meddelt Udvalget Kasseinspektørens Beretning. Det fremgaar deraf, at der i alt Fald ikke kan rettes væsentlige Breidelser mod denne Inspektion, fordi den ikke har opdaget Kassemangelen, men tillige, at Kassemangel med den Inspektion, vi have, i Almindelighed ikke vil opdages. Jeg gjør opmærksom paa dette, fordi det Spørgsmaal en Gang i Fremtiden sikkert vil og maa reises om Tilveiebringelsen af en fylldigere Inspektion og en større Garanti mod Kassefyldig. Jeg skal med det Samme gjøre opmærksom paa, at en saadan fyldig Garanti rigtignok kun vil kunne naaes ved meget betydelige Foranstaltninger, nemlig enten ved, at man indfører en helt anden Maade at ordne Oppebørselsvæsenet paa, eller ogsaa ved at indføre en Inspektion, der vil medføre betydelig større Udgifter end den nuværende. Derved disse to Udveje har Udvalget ikke ment at burde tage Standpunkt i dette Dilemma for ikke at præjudicere sin Stilling. — Spørgsmaalet om Uniformeringen blev reist af et Medlem af Udvalget og er opført i Betænkningen nærmest for at give Anledning til Andres Udtalelse om det. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det, Sagen gaar ud paa, er at udtale et Ansættelse, at disse Assistenten blive uniformerede, fordi det maatte vil gjøre dem Stillingen vanskeliggere som raadgivende og veiledende paa dette Omraade, hvor de tillige skulle være inspicerende, og fordi der tillige synes at være en sygelig Tendents i det allermeest moderne Samfund til, at hele Verden skal gaa uniformeret. Der er en Trang til Guldknapper og Tresser om Huen hos os, der er næsten lige saa stærk som i visse andre Lande. Jeg indrømmer nemlig, at der er Stater, hvor der er den samme Begeistring for Uniformer, men i de Stater, som vi nærmest burde følge, nemlig England og lignende Stater, findes den ikke. Vi ere aabenbart i de senere Aar